

BIULETYN

informacyjny

w numerze:

Str.

- Nowe zasady rezerwowania miejsc w obiektach turystycznych 2
- Prezydium obraduje 3
- Szlaki ciekawych ludzi 6
- Bogaty kalendarz turystyki kajakowej 8
- Turyści przeciwko przedawnieniu 8

Z ostatniej chwili

W Warszawie odbyło się plenarne zebranie Zarządu Głównego PTTK, na którym przyjęto uchwałę zmieniającą termin VI Walnego Zjazdu Delegatów Oddziałów PTTK. Zjazd odbędzie się w dniach 15-16 maja 1965 r. w Warszawie. Plenum zatwierdziło także regulamin obrad Zjazdu.

ZARZĄDU GŁÓWNEGO PTTK
MARZEC 1965
Nr 74

W ZWIĄZKU z X rocznicą współdziałania pomiędzy Związkami Zawodowymi a Polskim Towarzystwem Turystyczno-Krajoznawczym i zbliżającym się VI Walnym Zjazdem Delegatów naszego Towarzystwa, Krajowa Rada Ogólnozwiązkowej Federacji Sportu, Wychowania Fizycznego i Turystyki CRZZ oraz Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego wystosowały do rad zakładowych, instancji Związków Zawodowych, Zakładowych Kół i Oddziałów PTTK oraz wszystkich jednostek organizacyjnych naszego Towarzystwa list otwarty, który poniżej publikujemy.

Krajowa Rada Ogólnozwiązkowej Federacji Sportu, Wychowania Fizycznego i Turystyki CRZZ

Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego

Do
Rad Zakładowych i wszystkich Instancji Związków Zawodowych

Do
Zakładowych Kół i Oddziałów PTTK oraz wszystkich instancji Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego

A TRAKCYJNOŚĆ turystyki oraz warunki stworzone dla jej uprawiania przez ustrój socjalistyczny powodują nieustanny rozwój ruchu turystycznego w Polsce. Do rozwoju tego w niemalym stopniu przyczyniła się działalność prowadzona przez Związki Zawodowe oraz PTTK.

Pomyślne rezultaty tej działalności zostały spotęgowane owocną współpracą Związków Zawodowych i PTTK, oficjalnie zapoczątkowaną uchwałą Sekretariatu CRZZ z 1955 r. oraz porozumieniem CRZZ-PTTK z 1962 r., które uznały Koło PTTK za właściwą formę organizacji turystyki w zakładzie pracy.

Współpraca ta, służąc upowszechnieniu turystyki wśród pracujących, przyniosła znaczne korzyści tak Związkowi Zawodowemu, które uzyskała realizatora swych statutowych zadań w postaci specjalistycznej fachowej organizacji, jak i PTTK, które znacznie rozszerzyło na tej podstawie zasięg swego działania i rozbudowało swą sieć organizacyjną w zakładach pracy.

Pozytywne rezultaty osiągnięte dotychczas w upowszechnieniu turystyki, nie mogą jednak przesłaniać szeregu słabości naszej działalności turystycznej. Niedomagania te uwidaczniają się szczególnie silnie w zestawieniu z zapotrzebowaniem na turystykę, występującym wśród ludzi pracy i młodzieży, jak również w porównaniu z potencjalnymi możliwościami stwarzanymi dla rozwoju turystyki przez bazę społecznomaterialną, jaką reprezentują sobą zakłady pracy.

Niepokój wśród działaczy związkowych i PTTK musi szczególnie budzić:

- ciągle jeszcze niedostateczny rozwój sieci Kół PTTK w zakładach pracy oraz powolny wzrost liczby członków tych Kół;
- pozostawanie poza zasięgiem turystyki znacznej części pracujących, a zwłaszcza młodzieży pracującej;
- nie zawsze racjonalne gospodarowanie środkami przeznaczonymi na turystykę i krajoznawstwo;
- spływanie treści krajoznawczej i niska kultura turystyczna niektórych wycieczek zakładowych, niewłaściwie programowanych i organizowanych.

(Dokończenie na str. 2)

Wśród przyczyn powodujących różne niedomagania w naszej działalności turystycznej występują m. in.:

- niedocenianie przez niektóre instancje związkowe i Rady Zakładowe oraz Okręgi i Oddziały PTTK roli Koła Zakładowego PTTK, jako podstawowej formy organizacji turystyki w zakładzie pracy,
- wciąż jeszcze zbyt mała ilość działaczy turystycznych w zakładach, zwłaszcza przeszkolonych na kursach organizatorów i przewodników turystyki,
- przypadkowy nieraz dobór kandydatów na kursy organizatorów turystyki, jak i niedostateczny niekiedy ich wpływ na działalność turystyczną zakładów pracy,
- nie uwzględnienie na codzień przez część działaczy związkowych i PTTK wskazań, zawartych w uchwałach VIII Plenum Centralnej Rady Związków Zawodowych z 1964 r., porozumieniu CRZZ — PTTK z dnia 1.II.1962 r. i uchwałach Zabrańskiego Plenum ZG PTTK z 1961 r. Właściwe Komisje i Zespoły ZG PTTK nie okazywały wystarczającej pomocy metodycznej Kołom Zakładowym PTTK.

Powstanie Ogólnozwiązkowej Federacji Sportu, Wychowania Fizycznego i Turystyki, dalsze okrzepnięcie organizacyjne PTTK, zbliżający się VI Walny Zjazd Delegatów PTTK — stanowią dobrą okazję do tego, by wzmocnić nasze wysiłki nad zapewnieniem wszechstronnego rozwoju turystyki i podniesieniem kultury jej uprawiania.

Należy nadal na szeroką skalę rozwijać działalność wycieczkową, turystykę kwalifikowaną, wczesny turystyczny, szkolenie kadr turystycznych, propagandę turystyki, wypełniając tę działalność odpowiednią treścią krajoznawczą.

Tworząc warunki dla upowszechnienia współczesnego krajoznawstwa, należy w zakładach udostępnionych do zwiedzania zapewnić właściwą organizację zwiedzania — zwłaszcza poprzez szkolenie przewodników zakładowych i wyznaczanie tras, Koła i Oddziały PTTK powinny znacznie rozszerzyć swą działalność w organizacji wycieczek, organizowaniu imprez turystycznych, organizowaniu lokalnych imprez turystyki wycieczkowej i kwalifikowanej oraz organizowaniu programu krajoznawczego w ośrodkach wycieczki turystycznej.

W dążeniu do podniesienia poziomu turystyki wycieczkowej Krajowa Rada Ogólnozwiązkowej Federacji Sportu, Wychowania Fizycznego i Turystyki oraz Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego wskazują na konieczność udzielania większej pomocy tym zakładom, które nie potrafią jeszcze zapewnić odpowiednich warunków i programu organizowanego przez siebie wycieczkom.

Dużo większy niż dotychczas nacisk należy położyć na organizowanie lokalnych imprez turystyczno-krajoznawczych.

Należy bardziej racjonalnie gospodarować środkami przeznaczonymi na działalność turystyczno-krajoznawczą w zakładach pracy. Środki te, w większej

niż dotychczas części, powinny być przeznaczone na zakup niezbędnego sprzętu turystycznego dla zakładowych wypożyczalni sprzętu turystycznego. Wypożyczalnie te powinny być prowadzone przez Koła PTTK na zasadzie odpłatności za wypożyczenie. Wszelkie ułatwienia materialne i organizacyjne należy tak stosować, by umożliwiały korzystanie z dobrodziejstw turystyki jak największej liczbie pracowników i członkom ich rodzin, zwłaszcza mniej zarabiającym.

Krajowa Rada Federacji i Zarząd Główny PTTK apelują do działaczy turystycznych o rozwinięcie szerokiej działalności turystycznej wśród młodzieży pracującej, przy skupieniu głównej uwagi na szkołach przyzakładowych, nowo uruchamianych zakładach pracy, internatach i hotelach robotniczych. Celowi temu powinny służyć wszystkie formy działalności turystycznej, a także stałe zacieśnianie współpracy z organizacjami młodzieżowymi.

Podstawowym warunkiem pomyślnego rozwoju naszej działalności turystycznej wśród pracujących jest dobra praca Koła Zakładowego PTTK — służąca całej załodze. Należy dążyć do organizowania Kół PTTK we wszystkich zakładach pracy, posiadających odpowiednie ku temu warunki, otaczać je opieką i pomocą, m.in. zabiegając nieustannie o wzrost liczby członków Kół, należyście honorować działaczy turystyki — umożliwiając i ułatwiając im pracę społeczną dla turystyki.

Krajowa Rada OFSWFIT oraz ZG PTTK okaże p.j. oc Kołom i Oddziałom Zakładowym PTTK, wydając w latach 1965—1967 „Bibliotekę Koła Zakładowego PTTK”. Wskazany byłoby również rozszerzenie kolportażu i prenumeraty fachowych wydawnictw turystycznych i krajoznawczych, m.in. „MT—Światowid”.

Dokonując powyższej oceny i wskazując główne kierunki działania — Krajowa Rada oraz Zarząd Główny wzywają wszystkich działaczy związkowych i Towarzystwa do wnikliwego przeanalizowania aktualnego stanu naszej działalności turystycznej, do starannego opracowania wspólnego programu działania wszystkich ogniw związkowych i PTTK, do konsekwentnej i systematycznej realizacji tego programu.

Krajowa Rada i Zarząd Główny wyrażają głębokie przekonanie, że dalsze zacieśnienie współpracy Związków Zawodowych i PTTK przyczyni się jeszcze bardziej do pełnego rozwoju ruchu turystycznego, stanowiącego ważną, integralną część wycieczki ludzi pracy i patriotycznego wychowania społeczeństwa.

Za
Prezydium Krajowej Rady OFSWFIT
Przewodniczący
(Wiesław Adamski)

Za
Prezydium Zarządu Głównego PTTK
Prezes
(Piotr Gajewski)

Warszawa, 15 marca 1965 r.

Można bezpośrednio

WIELE było narzekań na trudności, związane z możliwością rezerwowania miejsc w obiektach PTTK, na zbyt sztywne traktowanie przepisów o rezerwacji (dotychczasowe zarządzenie nr 5), na nieżyłowość tych przepisów. Możemy poinformować, że po głębokiej analizie Prezydium Zarządu Głównego zaakceptowało nowe przepisy, które z dniem 1 lutego br. weszły w życie.

Publikujemy tedy zarządzenie w sprawie rezerwowania miejsc w obiektach turystycznych PTTK w przekonaniu, że jego znajomość przyda się wszystkim turystom i zapobiegnie ewentualnym sporom z kierownikami obiektów jak i ORT-ów.

Oto wspomniane zarządzenie:

Nowe zasady rezerwowania miejsc w obiektach turystycznych PTTK

Celem usprawnienia zagadnienia rezerwacji usług noclegowych w obiektach turystycznych PTTK w kierunku zwiększenia stopnia ich wykorzystania, zgodnie z uchwałą Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dnia 27.I.1965 r. zarządza się co następuje:

§ 1

Obiekty PTTK są dostępne dla każdego, kto pragnie skorzystać z ich usług, w związku z czym, otrzymać usługi w nich mogą:

1. jednostki terenowe PTTK-ORT dla wszelkiego rodzaju zorganizowa-

wanych we własnym zakresie i zleconych akcji zbiorowych;

2. turyści indywidualni (za turystę indywidualnego należy uważać jedną osobę czy też niewielką grupę osób (ok. 10), które organizują wędrowkę lub wycieczkę we własnym zakresie nie korzystając z pośrednictwa biura podróży);

3. wszelkiego rodzaju biura obsługi turystycznej,

4. wszelkiego rodzaju organizacje i instytucje oraz przedsiębiorstwa, nie korzystające z pośrednictwa biur podróży, dla swoich grup zbiorowych.

§ 2

Ustala się następujący tryb postępowania przy składaniu zamówień na usługi:

(c.d. na str. 4)

PREZYDIUM

obraduje

W bieżącym roku, do czasu zesłania materiałów obecnego BI do drukarni, odbyły się cztery posiedzenia Prezydium Zarządu Głównego PTTK. Oto najważniejsze problemy, które były omawiane na tych posiedzeniach.

13.I.1965 r.

Jednym z głównych tematów obrad tego posiedzenia Prezydium były sprawy Komisji Turystyki Kolarskiej. Działacze tej komisji postulowali, aby umożliwić KTKol. organizowanie w szerszym niż dotychczas stopniu oddzielnych rajdów kolarskich, większego udziału KTKol. w międzynarodowych imprezach kolarskich i reprezentacji w AIT — Komisji Kolarskiej. Poruszono także bolączki typu sprzętowego.

Dyskusja wykazała, że istnieje konieczność powiększenia ilości oddziałowych komisji kolarskich. Omówiono również możliwości powołania komisji sprzętu PTTK dla działaczy, dewiz na wyjazdy zagraniczne oraz szerszego włączenia się do pracy zespołu sprzętu przy Radzie Turystyki GKKFiT.

Rozpatrzeniem tych wniosków zajmie się komisja ze strony Prezydium w składzie kol. kol. J. Przeździecki, St. Strogulski, W. Militz.

27.I.1965 r.

Jednym z ważniejszych punktów porządku dziennego omawianych na tym posiedzeniu była sprawa zmiany zarządzenia nr 5, dotyczącego rezerwacji miejsc w obiektach PTTK. Nowe zarządzenie, które zostało zaakceptowane (jego zasady podajemy na str. 2) ma na celu polepszenie wykorzystania zdolności noclegowej, obiektów PTTK, usprawnienia obsługi ruchu turystycznego, zwłaszcza na rzecz turystów indywidualnych.

Omawiano również kwestie zapewnienia prawidłowego rozwoju organizacyjnego PTTK na terenie m. st. Warszawy oraz dostosowania struktury PTTK w Warszawie do wymogów statutu (art. 53). W związku z powyższym Prezydium ZG PTTK powołuje z dniem 1.IV. br. Okręg Stołeczny PTTK obejmujący swą działalnością teren administracyjny m. st. Warszawy. Do dnia 22.III.65. r. przeprowadzona zostanie Okręgowa Konferencja Przedstawicieli Oddziałów: stołecznych, międzyuczelnianego i rencistów. Do zadań Zarządu Okręgu Stołecznego należeć będzie obok zadań wymienionych w statucie, opracowanie szczegółowego programu rozwoju działalności organizacyjno-programowej, statutowo-usługowej i gospodarczej na terenie m. st. Warszawy uwzględniającego tworzenie nowych oddziałów terenowych, środowiskowych i zakładowych, ustalenie jednolitej międzyoddziałowej organizacji działania w zakresie statutowo-usługowym i gospodarczym, utworzenie Okręgowych Komisji Społecznych przy jednoczesnym nadaniu praw komisji oddziałowych Klubom specjalistycznym.

W sprawach różnych: Prezydium postanowiło przejąć obiekt w Gołdapi położony w Parku Miejskim i przekazać go na zasadzie umowy o administracji poręczającej Oddziałowi PTTK w Gołdapi.

3.II.1965 r.

Prezydium ZG PTTK na trzecim posiedzeniu w roku bieżącym postanowiło powołać Komitet Redakcyjny Rącznika Krajoznawczego „Ziemia”. Przewodniczącą komitetu została dr Maria Irena Milewska, członkami: M. Arczyński, Z. Beczkowicz, P. Burchard, J. Grzybowski, L. Herz, St. Lenartowicz, Z. Olejzki, T. Rycerski, B. Siadek, A. Słomczyński,

K. Staszewski, Z. Wróblewski. Redaktorem „Ziemi” mianowano kol. P. Burcharda, sekretarzem redakcji L. Herza.

W czasie obrad tego Prezydium zapadły ważne dla oddziałów PTTK decyzje. Oto po zapoznaniu się z wnioskiem w sprawie opłat za zajmowane lokale przez jednostki organizacyjne w obiektach prowadzących działalność statutowo-usługową Prezydium postanowiło:

1) Pomieszczenie nie eksploatacyjne przy stałym użytkowaniu wynajmować bezpłatnie.

2) Przy stałym korzystaniu z pomieszczeń eksploatacyjnych przysługuje zniżka do 50%, przy dorywczym użytkowaniu — bezpłatnie.

10.II.1965 r.

Głównym przedmiotem obrad Prezydium była wstępna ocena realizacji porozumienia PTTK — Związki Zawodowe, list do rad zakładowych i zakładowych kół PTTK oraz wnioski II ogólnopolskiej narady przedstawicieli oddziałów zakładowych PTTK.

Dyskutanci w swych wypowiedziach podkreślili bezsporne korzyści płynące z zawartego porozumienia zarówno dla Związków Zawodowych jak i PTTK. Związki zawodowe zyskały realizatora swych statutowych obowiązków, Towarzystwo natomiast poszerzyło ogromnie zasięg działania PTTK. Dziś w 10 rocznicę zawarcia porozumienia można to wyraźnie zauważyć, można też okres ten uznać za nader udany. Stwierdzono, że najważniejszym postulatem na przyszłość jest dążenie do dalszego zacieśnienia współpracy, rozwoju działalności turystyczno-krajoznawczej w zakładach pracy. Należy zwrócić na przyszłość szczególną uwagę na problem młodzieży pracującej, szkoły przyzakładowe, rozwój turystyki kwalifikowanej i indywidualnej w zakładach pracy, podniesienie kultury uprawiania turystyki.

Stworzenie bazy żeglarskiej PTTK, o której potrzebie tyle się już mówiło, doczekało się realizacji. Prezydium ZG PTTK postanowiło przejąć w 5-letnią dzierżawę obiekty położone w Swinoujściu-Warszewo i urządzić tam basen, port żeglarski, kapitanat portu, magazyn KTŻ oraz motel i camping.

Kasprzak górz!

Z inicjatywy Komisji Kół Zakładowych Zarządu Głównego PTTK zapoczątkowano w roku ubiegłym szeroką akcję współzawodnictwa o tytuł najlepszego koła zakładowego PTTK w kraju. To współzawodnictwo ma na celu popularyzację turystyki i wypoczynku wśród wielkich rzesz załóg robotniczych i ich rodzin, a także aktywizację Zarządów Kół Zakładowych PTTK w zakresie działalności turystyczno-wypoczynkowej.

I miejsce w skali krajowej zajęło koło PTTK przy Zakładach Radiowych im. M. Kasprzaka w Warszawie — dyplom oraz nagroda w postaci sprzętu turystycznego wartości 11 tys. zł.

II miejsce — koło przy Zakładach Koksowniczych Zdzięszowice koło Kędzierzyna — dyplom oraz nagroda w sprzęcie turystycznym w wysokości 7 tys. zł.

III miejsce — koło przy Zakładach Sprzętu Budowlanego nr 2 w Solcu Kujawskim — dyplom oraz sprzęt turystyczny wartości 3500 zł.

Wręczenie proporcja przechodniego, dyplomu i nagrody rzeczowej dla koła zakładowego w zakładach im. M. Kasprzaka — zdobywcy pierwszego miejsca dokonał 16 lutego 1965 r. przewodniczący Komisji Kół Zakładowych ZG PTTK, kol. Tadeusz Paszta.

30455
mil
morskich

NA JACHTACH PTTK

W LUTYM br. odbyło się w Olsztynie zebranie plenarne Komisji Turystyki Żeglarskiej ZG PTTK. Tematem jego była ocena dotychczasowego rozwoju działalności i aktualne problemy Komisji.

Władze Towarzystwa reprezentowali: **Sekretarz Generalny ZG PTTK Stefan Strogulski** oraz jego zastępca **Wojciech Militz**.

Obrazy, które prowadziła przewodnicząca Komisji **kpt. Zofia Sumińska**, rozpoczęte zostały miłym aktem wręczenia złotych odznak i dyplomów ZG PTTK najbardziej ofiarnym działaczom Komisji. Złote odznaki w 1964 r. otrzymali: kol. kol. **Zofia Sumińska, Jerzy Konarski, Wojciech Górski, Stanisław Sikorski, Jerzy Zamorski i Sławomir Dabiński**.

Nowe zasady rezerwowania miejsc w obiektach turystycznych PTTK

(c.d. ze str. 2)

1. jednostki wymienione w § 1 pkt. 1 (ORT-y wysyłające) oraz w § 1 pkt. 2 (inne biura obsługi turystycznej) składają zamówienia do obiektów turystycznych PTTK, wyłącznie za pośrednictwem ORT-PTTK recepcyjnych, to znaczy właściwych dla terenu położenia obiektu, w którym mają być świadczone usługi;

2. jednostki wymienione w § 1 pkt. 2 (turyści indywidualni), a ponadto w § 1 pkt. 4 (wszelkiego rodzaju organizacje i instytucje oraz przedsiębiorstwa) — nie korzystające z pośrednictwa biura obsługi turystycznej — mogą składać zamówienia bezpośrednio w obiekcie.

§ 3

Pierwszeństwo w rezerwowaniu miejsc noclegowych w obiektach PTTK, posiadają jednostki PTTK:

1. w przypadku otrzymania w tym samym okresie zamówień na usługi w obiekcie PTTK, od jednostki PTTK (ORT, Oddział itp.) i innej instytucji czy organizacji, obowiązuje przyjęcie zamówienia od jednostki PTTK;

2. jednostki PTTK-ORT recepcyjne, mają prawo i mogą zawierać z odpowiednimi obiektami PTTK, położonymi na terenie ich działalności, odpowiednie umowy-porozumienia, na mocy których, rezerwowałyby określoną ilość miejsc noclegowych, na określony czas. W umowie-porozumieniu, musi być wyraźnie zaznaczona ilość miejsc a ponadto termin, w jakim rezerwacja jest automatycznie zwalniana.

Do czasu przewidywanego w umowie na zwolnienie rezerwacji,

miejscami tymi dysponuje ORT recepcyjny, który zawarł umowę. W okresie dysponowania miejscami przez ORT, kierownik obiektu może zarezerwować dla ORT miejsca sprzedać komuś innemu, jednak w ścisłym porozumieniu z danym ORT.

Po wygaśnięciu terminu obowiązującego dla rezerwacji, miejscami dysponuje kierownik obiektu na ogólnych zasadach.

§ 4

W celu zabezpieczenia realizacji pierwszeństwa, o którym mowa w § 3, zwraca się uwagę na ścisłe przestrzeganie przez obiekty Zarządzenia Nr 4 Zarządu Głównego PTTK z dnia 31 stycznia 1962 r. w odniesieniu do prowadzenia „książki zamówień” i „diagramów miejsc noclegowych”.

§ 5

Ustala się następujące terminy przyjmowania zamówień przez obiekty:

1. od ORT-ów recepcyjnych (§ 2 pkt. 1) oraz turystów indywidualnych będących członkami PTTK w dowolnym okresie wyprzedzenia;

2. od wszelkiego rodzaju organizacji, instytucji czy przedsiębiorstw oraz od turystów indywidualnych (§ 2 pkt. 2) — nie wcześniej niż na 3 miesiące przed okresem, w jakim mają być świadczone usługi.

§ 6

1. Jednostki terenowe PTTK, instytucje, organizacje i przedsiębiorstwa uspołecznione — składają zamówienia na piśmie, przy czym muszą być one zaopatrzone w pieczęć oraz podpisy kierownika (dyrektora) i głównego księgowego danej jednostki;

2. turyści indywidualni i grupy, nie firmowani przez wymienione w

Delegatem Komisji Turystyki Żeglarskiej na VI WZD — został wybrany kol. Jerzy Konarski z Warszawy.

Dyskutanci wyczerpująco i krytycznie omawiali sprawozdanie za 1964 r. złożone przez wiceprzewodniczącego KTZ kol. Jerzego Konarskiego oraz przedstawione plany i zamierzenia na rok bieżący i najbliższe lata.

Najczęściej poruszonym zagadnieniem były sprawy dotyczące propagandy turystyki żeglarskiej i informacji. Postulowano szerokie wzbogacenie form i poźniejszenie operatywności w zakresie informowania i popularyzowania żeglarstwa wśród społeczeństwa.

Można przypuszczać, że do tak żywej dyskusji na temat propagandy pobudziły członków Plenum nie tylko potrzeby terenu w tym zakresie, a również piękna ekspozycja w hału budynku NOT złożona z plansz obrazujących X-lecie turystyki żeglarskiej w PTTK oraz ponad 30 fotogramów z życia żeglarzy.

Stałą bolączką Sekcji i Klubów jest niedostateczna ilość sprzętu żeglarskiego. Wypowiedzi na temat sprzętu dotyczyły przede wszystkim troski o jego stan, przechowywanie i możliwości przeprowadzania drobnych remontów oraz braku środków na zakup nowego. Wynikało jasno, że w tej dyscyplinie turystyki kwalifikowanej, która korzysta z najdroższego sprzętu, nastąpił wyraźny przełom. Działacze z terenu wskazy-

pkt. 1 jednostki, muszą po otrzymaniu na piśmie potwierdzenia przyjęcia rezerwacji usług, przelać zaliczkę na ich pokrycie.

§ 7

Z chwilą otrzymania zamówienia na usługi, należy bez uzasadnionej zwłoki:

1. bądź potwierdzić pisemnie przyjęcie go do realizacji (podając wysokość zaliczki w przypadku omówionym w § 6 pkt. 2 oraz sposób jej przekazania i termin). W piśmie tym należy jednocześnie podać, że zamówienie uważa się za nieaktualne w przypadku, jeżeli zaliczka nie wpłynie w oznaczonym terminie;

2. bądź też — w wypadku braku możliwości przyjęcia — pisemnie poinformować zleceniodawcę o odmowie.

§ 8

1. Jednostkom PTTK, które zalegają w regulowaniu należności za świadczone przez obiekty turystyczne PTTK usługi, można odmówić przyjęcia zamówienia do realizacji.

2. Zamówienie takie można przyjmując jedynie w wypadku, gdy jednostka wymieniona w pkt. 1 wpłaci 100%, przewidzianych dla zamawianej imprezy, kosztów.

§ 9

W razie rezygnacji z usług przez zamawiającego, zgodnie z Zarządzeniem Nr 220/62 Państwowej Komisji Cen, z dnia 16 czerwca 1962 r., obiekt ma prawo pobrać od zleceniodawcy:

1. w przypadku zamówienia przyjętego bezpośrednio z ORT, zgodnie z § 2 pkt. 1 niniejszego zarządzenia:

a) opłatę na całą zamówioną ilość usług (zakwaterowanie, wyżywienie, sprzęt itp.), o ile na miejsce

wali na gospodarską troskę szerokiego rzesz turystów-żeglarzy i dowodzili, iż żeglarzy coraz bardziej przynosi idea troski o majątek społeczny.

Praca z młodzieżą i związane z tym zagadnienia często przewijały się w wypowiedziach dyskusyjantów. W dłuższym wystąpieniu, zwrócił na to zagadnienie szczególną uwagę Sekretarz Generalny ZG PTTK Stefan Strogulski, zalecając zajęcie się bardziej niż dotychczas problemem młodzieży, która wprowadzona szerzej do naszego Towarzystwa wzmocni je w przyszłości.

Z ważniejszych wniosków i dezyderatów, które plenum przyjęło, warto wymienić następujące:

- wydanie przepisu zobowiązującego Kluby armatorskie do pełnego wykorzystania miejsc na jachtach PTTK poprzez odstępowanie ewentualnych wolnych miejsc innym Klubom PTTK,
- wystąpienie do Prezydium ZG PTTK z postulatami jak najszybszego uregulowania sprawy zwolnienia Klubów PTTK od płacenia czynszów dzierżawnych na rzecz Rad Narodowych,
- wystąpienie z postulatem do władz terenowych o rozszerzenie sieci usług skutniczych, rzemieślniczych na terenach atrakcyjnych turystycznie,
- rozważenie możliwości zorganizowania szkolenia instruktorów skutnictwa.

W związku z plenarnym zebraniem KTŻ odbyła się narada Podkomisji Morskiej KTŻ z przedstawicielami Klubów użytkujących jachty morskie.

rezygnującego nie można było znaleźć zastępstwa (to znaczy: w zakresie noclegów i sprzętu — o ile zamawianych usług nie można było sprzedać komu innemu w zakresie żywienia — do wysokości efektywnie poniesionych strat);

2. w przypadku zamówienia przyjętego bezpośrednio od turystów indywidualnych, zgodnie z § 2 pkt. 2 niniejszego zarządzenia:

a) opłatę manipulacyjną w wysokości zł 50;

b) opłatę za całą zamówioną ilość usług (zakwaterowanie, wyżywienie, sprzęt itp.), o ile na miejsce rezygnującego, nie można było znaleźć zastępstwa (to znaczy: w zakresie noclegów i sprzętu — o ile zamawianych usług nie można było sprzedać komu innemu, w zakresie żywienia — do wysokości efektywnie poniesionych strat).

§ 10

● Obiekty turystyczne PTTK nie mogą we własnym zakresie, w okresie pełnego nasilenia sezonu turystycznego, przyjmować zamówień na usługi noclegowe dla grupy zbiorowej, zajmującej więcej niż 75% miejsc istniejących w danym obiekcie.

2. Konieczność zajęcia więcej niż 75% miejsc musi być uzgodniona:

a) w wypadku obiektów administracyjnych przez Zarząd Okręgu (BEF) — z Zarządem Okręgu;

b) w wypadku obiektów administrowanych przez Zarząd Oddziału (BEF) — z Zarządem Oddziału.

3. W okresie pełnego sezonu turystycznego, obiekty PTTK nie mogą przyjmować zamówień na zakwaterowanie wszelkiego rodzaju kursów, konferencji, zjazdów itp.

§ 11

Każdy obiekt turystyczny PTTK, obowiązany jest posiadać, w zależności od jego położenia, frekwencji i potrzeb, od 15% do 25% miejsc

rezerwowanych dla turystów indywidualnych — wędrujących, nie zapowiadzianych.

W obiektach turystycznych PTTK, położonych na terenach nie zagospodarowanych, oddalonych od siedzib ludzkich, istnieje obowiązek udzielenia zgłaszającym się turystom indywidualnym noclegu; jeżeli miejsca w pomieszczeniach noclegowych są zajęte, istnieje obowiązek udzielania zgłaszającym się turystom indywidualnym noclegu na sprzęcie zastępczym, np. w świetlicy.

§ 12

1. Zobowiązuje się jednostki organizacyjne PTTK, aby zamówienia na usługi noclegowe lokowały przede wszystkim w obiektach turystycznych PTTK, o ile znajdują się one w miejscowości, w której mają być te usługi świadczone.

2. W przypadku otrzymania z obiektu odpowiedzi, że w przewidzianym terminie nie posiada możliwości przyjęcia zamówienia, jednostki organizacyjne PTTK, mogą zamówić usługi u osób trzecich (kwatery prywatne, stacje turystyczne, hotele itp.). W tym wypadku, w dokumentacji imprezy winna się znaleźć odpowiednia adnotacja, dokonana przez pracownika ORT obsługującego imprezę, że miejsc w obiekcie PTTK otrzymać nie było można.

3. Zamówienia u osób trzecich lokować również można w razie, gdyby ofiarowane w obiekcie PTTK warunki nie odpowiadały zlecającemu, względnie na jego wyraźne żądanie.

W tych przypadkach, w dokumentacji imprezy, winny się znaleźć pisemne oświadczenia zlecającego o takich żądaniach.

4. Zobowiązuje się jednostki organizacyjne PTTK, aby w miarę możliwości, zamówienia na wyżywienie uczestników imprez przez

Narada dokonała podsumowania wyników eksploatacyjnych uzyskanych przez flotyllę PTTK w sezonie 1964. W minionym sezonie pod banderą Towarzystwa pływało 8 jachtów pełnomorskich dysponujących jednorazowo 49 miejscami. Na jachtach tych w 65 rejsach (w tym: 10 zagranicznych, 35 krajowych, 20 zatokowych) trwających 843 dni, pływało 430 osób. Ponadto w 39 pływaniach zatokowych udział wzięło 153 osoby.

Jachty nasze w czasie 474,5 dób żeglugi w morzu przepłynęły 30.455,5 mil morskich i 375 razy wchodziły do portów (w tym 79 razy do portów zagranicznych).

Plany na 1965 r. przewidują dalszy wzrost wyników eksploatacyjnych o ok. 30% w stosunku do roku 1964. Wzrost ten ma być uzyskany dzięki wejściu do eksploatacji dwu nowych jachtów typu „Wega” i jeszcze lepszemu wykorzystaniu pozostałych jednostek.

W trakcie narady wysunięto szereg wniosków i zaleceń mających przyczynić się do dalszego polepszenia i ułatwienia eksploatacji jachtów. Między innymi postanowiono:

- 1) Narady armatorów z udziałem przedstawicieli Oddziałów, będących właścicielami jachtów, organizować częściej t.j.n. przynajmniej jeden raz w roku.
- 2) Należycie na wszystkich użytkowników obowiązek dołożenia wszelkich starań w celu pełnego wykorzystania jachtów. Jednocześnie ustalono zasady czarterowania wolnych miejsc lub rejsów.
- 3) Zobowiązać użytkowników wszystkich jachtów pływających pod banderą PTTK do wzięcia udziału w morskich regatach turystycznych na trasie Swinoujście—Kołobrzeg, które odbędą się w trzeciej dekadzie sierpnia br.

nie organizowanych lokowały przede wszystkim w obiektach PTTK. Ulokowanie zamówienia na wyżywienie u osób trzecich jest możliwe ponadto w wypadkach podanych w pkt. 2 i 3.

W dokumentacji imprezy, tak jak i przy noclegach (pkt. 2 i 3) winny się znaleźć odpowiednie stwierdzenia.

§ 13

Pełna odpowiedzialność za właściwe i w miarę możliwości pełne wykorzystanie obiektu:

a) w przypadku dysponowania miejscami przez kierownika obiektu odpowiedzialność ponosi kierownik obiektu,

b) w przypadku zawarcia umowy-porozumienia, zgodnie z § 3 pkt. 2, za miejsca będące w dyspozycji ORT — odpowiedzialność ponosi ORT, za pozostałe miejsca — kierownik obiektu (nie znaczy to, aby kierownik obiektu nie był zobowiązany troszczyć się również o wykorzystanie miejsc będących w dyspozycji ORT — jeżeli ORT nie posiada w tym czasie innych zamówień).

§ 14

Tracą moc obowiązującą:

1. Zarządzenie nr 5 Zarządu Głównego PTTK z dnia 27 lutego 1962 r. znak: E-Ek-U-I(3458)62, w sprawie pierwszeństwa korzystania z obiektów turystycznych PTTK przez jednostki organizacyjne PTTK;

2. pismo Zarządu Głównego PTTK, wg rozdzielnika, z dnia 20 stycznia 1962 r. znak: E-Ek-U-VI(1078)62, w sprawie rezerwacji miejsc dla grup zorganizowanych.

§ 15

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1965 r.

wstąpiło do PTTK

WARSZAWIE obradowało Plenum Komisji Młodzieżowej ZG PTTK, poświęcone ocenie realizacji porozumienia PTTK z ZMS i Ministerstwem Oświaty w zakresie współdziałania w rozwoju ruchu turystycznego wśród młodzieży. W obradach obok przewodniczącego OKM i prezesa Oddziałów Międzyuczelnianych PTTK uczestniczył także wiceprezes ZG PTTK Feliks Gołębiowski.

Dyskusja toczyła się zwłaszcza nad realizacją przez poszczególne komórki PTTK (Okręgi, Oddziały, Komisje) uchwał Plenum ZG PTTK z 9.V.1964 r. o rozwoju turystycznego ruchu młodzieżowego. Stwierdzono, że we wszystkich Okręgach i Oddziałach PTTK odbyły się spotkania władz PTTK z przedstawicielami resortu Oświaty, Związków Zawodowych i organizacji młodzieżowych, na których omówiono formy współdziałania.

Porozumienie zostało przyjęte przez aktyw turystyczny (nauczycieli i działaczy organizacji młodzieżowych) z wielkim zadwoleńiem, stwarza bowiem podstawę wspólnego działania i programowania pracy turystycznej wśród młodzieży.

Niestety, w wielu jednak Okręgach i Oddziałach wprowadzenie Uchwały zakończone na deklaracyjnych oświadczeniach stron. Takie Okręgi, jak np.: Lublin, Kraków, Opole, Zielona Góra oraz Oddział Stołeczny niewiele poczyniły starań, aby faktycznie wprowadzić uchwały w życie. Stąd też realizacja tych porozumień na szczeblu powiatów odbywała się w zależności od inwestycji terenu. Wstępowanie SKKT do PTTK w tych okręgach przebiega bardzo powoli, bez widocznej roli w tym zakresie władz PTTK. Jest to wynikiem również stanowiska władz szkolnych, które często bywają biernie i deklaratywne. Nie wszystkie inspektoraty i szkoły zostały poinformowane o porozumieniu PTTK z Ministerstwem Oświaty i o warunkach wstępowania SKKT do PTTK.

Poważniejszymi osiągnięciami w tym zakresie mogą się pochwalić jedynie Okręgi: Katowice, Kielce, Rzeszów — gdzie w wielu oddziałach powstały Rady Opiekunów SKKT, a SKKT przyjmują członkostwo PTTK.

Ostatnie dane wskazują, że powołano łącznie 57 Rad Opiekunów, a 607 SKKT wstąpiło do PTTK.

Jedną z przyczyn słabego zainteresowania szkół problemem współpracy z PTTK w rozwoju szkolnego ruchu turystyczno-krajoznawczego jest brak Oddziałowych Komisji Młodzieżowych PTTK, które powinny mieć bezpośredni kontakt ze szkołami.

Nie we wszystkich również Okręgach komórki organizacyjne PTTK nawiązały ścisłą współpracę z organizacjami młodzieżowymi. Najgorzej ta sprawa przedstawia się w Oddziale Stołecznym, w okręgu krakowskim i bydgoskim — gdzie ze strony ZMS jest brak zupełnego zainteresowania sprawami rozwoju turystyki wśród młodzieży pracującej; dobrze natomiast w Łodzi, Lublinie i Olsztynie. Dobrze także rozwija się współpraca z ZHP i ZMW, szczególnie w zakresie szkolenia kadr turystycznych i organizacji imprez.

Mimo tych ogólnych niedociągnięć, mówiono również o bardzo aktywnych środowiskach młodzieżowych, do których zaliczyć należy Radom, Tarnów, Częstochowę, Wałbrzych, Jaworzno, Włocławek i wiele innych, w których notujemy organizowanie licznych imprez turystyczno-krajoznawczych oraz szkolenie kadr turystycznych dla potrzeb młodzieży. Po przeprowadzonej dyskusji Plenum wskazało na środki zaradcze, którymi będą m. in. narady aktywów młodzieżowego, wybór nowych składów Komisji w Okręgach, w których nie przejawiały one żadnej działalności; powołanie Oddziałowych Komisji Młodzieżowych i Rad Opiekunów SKKT; udostępnienie młodzieży szkół zakładowych i przyzakładowych udziału w imprezach turystycznych; nawiązanie ścisłej współ-

pracy z władzami szkolnymi w zakresie organizacji obozów i imprez turystyczno-krajoznawczych dla młodzieży szkolnej.

Plenum Komisji wybrało Jerzego Raczkę — wiceprzewodniczącego Komisji Młodzieżowej ZG PTTK — delegatem na VI Walny Zjazd Delegatów PTTK oraz podjęło uchwałę o zwolnieniu w czerwcu 1965 r. w Koszalinie — III Krajowej Narady Aktywu Młodzieżowego PTTK.

Szlaki

ciekawych

ludzi

„Przyzwyczajiliśmy się przy organizowaniu wycieczek do stosowania pewnych utartych stereotypów, zresztą coraz jaśniej nie nadających za potrzebami współczesnej turystyki. Każdy wie, jak trudno jest ułożyć program jedno-, a co dopiero kilkudniowej imprezy krajoznawczej, tak by zapewnić jej pełną atrakcyjność. Popularny schemat „przejazd — zwiedzanie zabytków — obiad — czas wolny” i tak dalej — razi swą monotonią. Czego jednak wymagać od kierowników środowiskowych grup wycieczkowych, którzy dobrze, jeśli w ogóle dysponują zasobami podstawowej wiedzy krajoznawczej o trasie i regionie docelowym, a ponadto są zorientowani w możliwościach żywieniowych i noclegowych...”

Bowiem gromadząc i przekazując wiadomości o osobliwościach przyrody, o dawnych i współczesnych obiektach kultury materialnej, wreszcie o bazie zagospodarowania turystycznego, nie zawsze pamiętamy o najważniejszym. Wartości poznawcze krajoznawstwa mogą być żywe jedynie wówczas, jeśli zarówno ich podmiotem jak i przedmiotem będzie człowiek. I to nie tylko ten, którego osobie i dziełu poświęca się pośmiertne ekspozycje muzealne albo też drukowane teksty monograficzne. Na każdej trasie i w każdym regionie dość jest u nas ciekawych ludzi, dzięki którym bogactwo przyrody, kultury i socjalistycznego dorobku gospodarczego przemówi do turystów żywym językiem, najłatwiej trafiającym do umysłów i serc.”

Tak pisała Turystyczna Agencja Prasowa na marginesie niezwykle ciekawej eksperymentalnej wycieczki przewodników beskidzkich z Rybnickiego Okręgu Węglowego, która wiodła z Cieszyna przez Golezów, Ustroń Sl., Wisłę, Koniaków. Wycieczkę bowiem poprowadzono „szlakiem ciekawych ludzi”. Uczestnicy tej wycieczki odwiedzili więc słynną hafciarkę i koronczarkę Emilię Lipowczan, zbieraczkę śląskich pieśni ludowych Franciszka Jaworskiego i Bogusława Heczkę oraz innych.

To właśnie dało redakcji Turystycznej Agencji Prasowej asumpt do podjęcia akcji popularyzacji „szlaków ciekawych ludzi”. Redakcja TAP opublikowała już 9 takich szlaków: cieszyński, pałucki, kielecki, zakopiański, mogieleński, leski, gorczański, orawski, mazowiecki.

Zarząd Główny PTTK popiera tę akcję jak najgoręcej, widać w niej realizację naszych postulatów uwspółcześnienia krajoznawstwa. Jest to dla nas akcja tym bardziej bliska, że wielu „ciekawych ludzi” to właśnie działacze PTTK.

Tak zresztą rozumieją „szlaki ciekawych ludzi” okręgi PTTK, że wymienimy Okręg Mazowiecki PTTK, który powziął już uchwałę popularyzowania szlaków przez swą Komisję Krajoznawczą i Przewodniczką.

Zarząd Główny PTTK liczy na zainteresowanie szlakami Komisji Przewodniczkich ZG PTTK, która w swej pracy „szlaki ciekawych ludzi” powinna włączyć do programu wycieczek oprowadzanych przez przewodników, a także zwrócić na nie uwagę przy szkoleniu przewodników. Ponadto nasze ORT-y przy organizowaniu wycieczek dla zakładów pracy i młodzieży powinny uwzględnić w programach tych wycieczek „szlaki ciekawych ludzi”.

„PUSZCZA BIAŁOWIESKA” I „LATO NAD BAŁTYKIEM” triumfują w VI konkursie filmów turystycznych

JURY Konkursu Filmów Turystycznych organizowanego tradycyjnie przez GKKFIT przy współdziałaniu Zarządu Głównego PTTK oraz redakcji Magazynu Turystycznego „Światowid” przyznało nagrody w I etapie konkursu. Jednocześnie rozpoczął się II etap konkursu połączony z otwartym plebiscytem na najlepszy film претенdujący do „Nagrody Widzów”.

A oto nagrodzone filmy:
Nagrodę Przewodniczącego GKKFIT dla najlepszego filmu o wybitnych walorach artystycznych i propagandowych otrzymały równocześnie: „PUSZCZA BIAŁOWIESKA” realizacja W. Puchalskiego, produkcja Wytwórni Filmów Oświatowych i „LATO NAD BAŁTYKIEM” realiz. W. Ślesickiego, zdjęcia B. Baranieckiego, prod. WFD na zlecenie COIT.

Dwie równorzędne nagrody II stopnia: dla najlepszego filmu ukazującego pod kątem zainteresowań turystów dorobek Polski Ludowej, jej budownictwo i przemiany społeczne otrzymał film „SUCHY DOK” realiz. J. Bliessera, zdjęcia W. Mickiewicza, prod. WFO i dla najlepszego filmu ukazującego piękno zabytków kultury i sztuki film „COLLEGIUM MAIUS UNIwersytetu JAGIELLONSKIEGO” realiz. i zdj. Z. Bochenka, prod. WFO.

Trzy równorzędne nagrody specjalne: dla najlepszego filmu służącego deglomeracji ruchu turystycznego „ORAWO, ORAWO...” realiz. i zdj. K. Muchy, prod. WFO; dla najlepszego filmu o walorach propagandowych „CAPELLA” realiz. R. Lindbergha i S. Sprudina, zdj. Z. Sprudina, prod. TV; dla najlepszego filmu telewizyjnego „ZIEMIA SŁOWIŃSKA”, realiz. J. Wierzbickiego, zdj. A. Zydaczewskiego i J. Fronka, prod. TV.

Ponadto jury wyróżniło dyplomami honorowymi następujące filmy:

„KRYŚKA” realiz. D. Collian, prod. KH Vandam Belgia — za walory turystyczne.

„ŻULAWY” realiz. W. Żukowskiego, prod. WFO — za piękno zdjęć.

„NIEDZIELA NA WSI” realiz. K. Dębowskiego, prod. SMF za walory dydaktyczne.

„SŁOWIAŃSKA WINETA” realiz. A. Jaskólskiej, prod. WFO — za walory poznawcze.

„ZACZAROWANA DWUKÓŁKA”, realizacja J. Wójcika, prod. TV — za odskrywczość tematu.

„JEZDZICY”, realiz. M. Waltera, prod. TV — za walory propagandowe.

Obecnie trwa II etap Konkursu tzw. „Plebiscyt Widzów”. Wyróżniony film otrzyma dodatkową Nagrodę Widzów, zaś wśród widzów — uczestników plebiscytu rozlosowanych zostanie szereg cennych nagród m.in. udział w wycieczce zagranicznej, aparat fotograficzny itp.

Dla informacji działaczom naszego Towarzystwa, którzy będą zapewne pragnęli obejrzeć nagrodzone filmy turystyczne i wziąć udział w „Plebiscytcie Widzów”, podajemy terminarz pokazów filmów w poszczególnych miastach wojewódzkich:

16–28 marca w Poznaniu
15–18 kwietnia we Wrocławiu
20–30 kwietnia w Opolu
15–25 kwietnia w Lublinie
2–10 maja w Krakowie
1–9 maja w Gdańsku
10–19 maja w Szczecinie
15–25 maja w Rzeszowie.

Wyniki „Plebiscytu Widzów” będą ogłoszone do 10 czerwca br.

SPORY MAJĄTKOWE TYLKO PRZEZ GSK

Zarząd Główny PTTK uprzejmie przypomina, że zgodnie z obowiązującym Statutem Towarzystwa i regulaminem Głównego Sądu Koleżeńskiego PTTK (rozdział 3) rozszczenia w sprawach majątkowych pomiędzy oddziałami PTTK oraz pomiędzy oddziałami a ZG PTTK rozstrzyga Główny Sąd Koleżeński.

Stwierdza się jednak, że oddziały mimo istnienia dużej ilości spraw spornych nie wnoszą ich do GSK, narażając je na przedawnienie, co pociąga za sobą straty materialne często kilkakrotnie uniemożliwiając statutową działalność oddziału.

W związku z powyższym ZG PTTK zwraca się do Kolegów Prezesów, by w terminie do 20 sierpnia br. zgodnie z obowiązującymi przepisami regulaminu GSK skierowali sprawy wymagające rozpatrzenia i orzeczenia do Głównego Sądu Koleżeńskiego.

„CZATA 62” OBEJMUJE PATRONAT

Komisja Młodzieżowa ZG PTTK otrzymała bardzo interesujące pismo zarządu Warszawskiego Klubu Turystycznego „Czata 62”.

Oto na wniosek prezesa klubu kol. Nastiuszonka „Czata 62” powzięła z okazji III Zjazdu ZMS decyzję o zorganizowaniu 3 nowych kół młodzieżowych w środowiskach, w których nie było dotąd działalności turystyczno-krajoznawczej i objęcia nad nimi patronatu oraz udzielenia stałej pomocy metodycznej, szkoleniowej i organizacyjnej. „Czata 62” przystąpiła do organizacji kół w Młodzieżowych Domach Kultury na Targówku, Pradze i Saskiej Kępie zdobywając dla turystyki ok. 250 dziewcząt i chłopców, którzy dotychczas z turystyką się nie zetknęli.

W zakończeniu swego pisma „Czata 62” uważa, iż porozumienie między PTTK a Ministerstwem Oświaty i ZMS zobowiązuje wszystkich działaczy Towarzystwa do udzielenia wszechstronnej i fachowej pomocy szkolnym, wiejskim i przyzakładowym kołom młodzieżowym PTTK, stworzenia odpowiedniego klimatu do zakładania nowych kół młodzieżowych i nadania im właściwego kierunku działania zgodnie z programową działalnością PTTK, z uwzględnieniem specyfiki działalności, potrzeb i dążeń młodzieży.

„Czata 62” wzywa więc wszystkie kluby specjalistyczne i koła zakładowe PTTK w kraju do poparcia akcji obejmowania patronatu i zakładania nowych kół młodzieżowych.

KWALIFIKOWANE KADRY DLA TURYSTYKI

W OSTATNICH latach jesteśmy świadkami nie notowanego dotychczas rozwoju turystyki w Polsce. Stała się ona dziś powszechną potrzebą społeczną. Związki zaś zachodzące pomiędzy turystyką a innymi dziedzinami życia społecznego i gospodarki narodowej czynią ją przedmiotem zainteresowania zarówno wielu masowych organizacji społecznych jak i władz państwowych.

Kierowanie sprawami turystyki wymaga więc obecnie bogatego w doświadczenie i odpowiednie kwalifikacje aktywu społecznego w organizacjach turystycznych jak i personelu zatrudnionego w przedsiębiorstwach turystycznych.

Troska o uzyskanie przygotowanej kadry takich działaczy turystycznych znalazła wyraz w powołaniu przez Dyрекcję Szkolenia Ekonomicznego we Wrocławiu, na zlecenie Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki — Studium Ekonomii i Organizacji Turystyki.

Studium było prowadzone zaocznie i posiadało ośrodki konsultacyjne w Warszawie, Krakowie i Wrocławiu. W okresie od 22.I. do 6.II. 1965 r. odbyło się zakończenie Studium w poszczególnych ośrodkach. Sluchacze złożyli 17 egzaminów i napisali 6 prac seminaryjnych. Warunkiem uzyskania dyplomu było złożenie omawianych egzaminów, złożenie końcowego egzaminu z wybranego języka obcego oraz obrona pracy.

Podkreślić tu należy, że wśród dyplomantów większość stanowili działacze społeczni naszego Towarzystwa oraz pracownicy etatowi PTTK.

Zakończenie studium miało bardzo uroczysty przebieg. Wziął w nim udział zastępca przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki Michał Jekiel, który wyraził nadzieję, że absolwenci studium będą mieli możliwość dalszego kontynuowania studiów oraz uzyskania stopni naukowych.

„Kociółek” ma konkurenta

Popularny organ Oddziału PTTK — HCP w Poznaniu „Kociółek” ma już swego konkurenta. Oto w Głosie Ursusa ukazał się dodatek turystyczno-krajoznawczy Oddziału PTTK przy ZM Ursus. Pierwszy numer przynosi artykuł wstępny prezesa Oddziału mgr inż. E. Ciszka — „Turystyczne problemy w świetle działalności Oddziału”, kalendarz imprez turystycznych, omówienie osiągnięć klubu turystyki wodnej i najbliższe zamierzenia oraz ogłoszenie II konkursu fotograficznego o tematyce związanej z działalnością Oddziału.

Nowy organ prasowy Oddziału Zakładowego w Ursusie nie ma na razie jeszcze nazwy, ale nie wątpimy, iż niewąwem ustali ją, a nowa gazeta oddziałowa Ursusa będzie równie popularna jak „Kociółek”.

Czego Kolegom z Ursusa życzy bratnia redakcja Biuletynu Informacyjnego ZG PTTK.

WARSZAWIE odbyło się plenarne zebranie Komisji Turystyki Kajakowej, w którym uczestniczyli z ramienia Prezydium ZG PTTK Wiceprezes J. Przeździecki, skarbnik W. Kwaśniewski oraz zastępca Sekretarza Generalnego W. Millitz. Przewodniczył obradom przewodniczący Komisji Turystyki Kajakowej Z. Kulczycki.

Obszerne i wnikliwie opracowane sprawozdanie z działalności Komisji Turystyki Kajakowej za rok 1964 złożone przez sekretarza KTKaj. M. Gimziewskiego zawierało szczegółową analizę prac Komisji. W roku ub. mimo znacznego rozwoju turystyki kajakowej były pewne zahamowania w działalności. Wystąpiły one najostrejsze w sprawach weryfikacji odznak i przodowników kajakowych, w wyniku czego trzeba było przenieść Podkomisję Odznak i Weryfikacji z Wrocławia do Warszawy.

Plany Komisji na rok 1965 zakładają przede wszystkim zwrócenie szczególnej uwagi na organizację imprez kajakowych, szkolenie i sprawy inwestycji.

Imprezą sezonu będzie niewątpliwie Międzynarodowy Spływ Kajakowy na Mazurach (szlak Krutyni, 25.VI.—4.VII). Odbędą się ponadto: XXIV Międzynarodowy Spływ Kajakowy na Dunajcu (w r.b. ostatni z uwagi na budowę zapory

Bogaty kalendarz turystyki kajakowej

wodnej), jubileuszowy Międzynarodowy Spływ Kajakowy na Brdzie (napłynęła już duża ilość zgłoszeń z zagranicy, m.in. ponownie z Anglii).

Centralny kurs przodowników kajakowych odbędzie się prawdopodobnie w czerwcu w woj. warszawskim, Centralny Zlot Przodowników Kajakowych połączony z Krajową Naradą Aktywu Kajakowego w początkach września w woj. warszawskim lub olsztyńskim.

Bogato przedstawia się także plan imprez Komisji Turystyki Kajakowej poszczególnych Okręgów i Oddziałów PTTK.

Podczas plenum wiele czasu poświęcono dyskusji na temat programów szkoleń kajakowych. Postulowano konieczność zwiększenia zakresu szkolenia w kierunku samodzielnego opanowania umiejętności kajakowania przez uczestników kursów szkoleniowych (organizacja kilkudniowych spływów podczas trwania turnusów).

Z uwagi na istniejące od wielu lat trudności w inwestowaniu obiektów na rzecz turystyki kajakowej Plenum KTKaj. podjęło specjalną uchwałę zalecającą zwrócić się do Prezydium ZG PTTK o

poczynienie starań w GKKFIT, by inwestycje w dziedzinie turystyki wodnej były rozłożone równomiernie na poszczególne lata planu pięcioletniego 1966—70.

Dużo miejsca w dyskusji zajęły sprawy propagandy. Niedostatecznie rozwinięte za granicą formy propagandy i reklamy turystyki kajakowej w Polsce, wymagają szybkiego rozważenia tego problemu zarówno w Komisji Kajakowej jak i Prezydium ZG PTTK. Ma to szczególne znaczenie przy akwizycji zagranicznych turystów na zorganizowane szlaki wodne i szkółki kajakowe przez BTZ. Drugim palącym problemem w dziedzinie propagandy turystyki kajakowej jest potrzeba opracowania Vademecum turysty-kajakowca, informatora, który potraktuje wszechstronnie wszystkie aspekty turystyki kajakowej.

Plenum Komisji Turystyki Kajakowej wybrało delegata komisji na VI WZD. Został nim przewodniczącym komisji kol. Zbigniew Kulczycki.

Warto nadmienić, że w czasie obrad plenum Wiceprezes J. Przeździecki wręczył przyznane przez ZG PTTK złote odznaki Towarzystwa wybitnym działaczom turystyki kajakowej kol. kol. Marianowi Gimziewskiemu i B. Ołtuszewskiemu.

NOWE ODDZIAŁY

W ostatnim okresie nasze Towarzystwo powiększyło się o nowe Oddziały PTTK, w tym liczne zakładowe. Do tych należy zaliczyć przede wszystkim Oddział Międzyzakładowy PTTK „Rudy Żelaza” w Częstochowie (Okręg Katowice), oraz dwa oddziały w Białymstoku przy Okręgowym Zarządzie Kin i Wojewódzkim Szpitalu im. Śniadeckich.

Ponadto powstały nowe Oddziały terenowe PTTK: w Czaplniku i Drawsku Pomorskim (Okręg Koszalin), Chojnie (Okręg Szczecin), Ozorkowie i Rawie Maz. (Okręg Łódź) oraz w Rykach (Okręg Mazowiecki).

TURYŚCI PRZECIWKO PRZEDAWNIENIU

11 kwietnia br. w ramach centralnych uroczystości XX rocznicy wyzwolenia obozów zagłady w Oświęcimiu-Brzezince Oddział Ziemi Oświęcimskiej PTTK organizuje ogólnopolski zlot turystów pieszych i motorowych. Trasa piesza przejdzie szlakiem ostatniej drogi więźniów obozu (Oświęcim-Wodzisław) w kierunku Oświęcimia.

Mimo specjalnego charakteru zlotu odbiegającego od dotychczasowego nastroju naszych rajdów, obowiązkiem społecznym każdego turysty jest włączenie się do udziału w tej imprezie, która stanie się manifestacją świata turystycznego, przeciwko próbom NRF przedawnienia ustawy o ściganiu zbrodniarzy faszystowskich.

Od aktywu naszego Towarzystwa oczekujemy pełnego zrozumienia wagi tej imprezy i podjęcia współpracy z Oddziałem Oświęcimskim. Liczymy, że aktywność PTTK potrafi włączyć do udziału w tym zlocie zwłaszcza środowisko młodzieżowe, szkolne i zakładów pracy.

Polanicki ORT najlepszy

Odpowiadając na apel pracowników ORT PTTK w Gdańsku, Zarząd Główny PTTK zorganizował dla uczczenia XX-lecia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej współzawodnictwo pomiędzy placówkami Obsługi Ruchu Turystycznego naszego Towarzystwa.

W 1964 r. do współzawodnictwa przystąpiło 25 placówek ORT z terenu całego kraju. Obecnie podsumowane zostały wyniki akcji, a Komisja Oceny Współzawodnictwa ORT przy Zarządzie Głównym PTTK pod przewodnictwem V-Prezesa Feliksa Gołębiowskiego sklasyfikowała osiągnięcia poszczególnych placówek ORT i przyznała następujące nagrody:

I miejsce — ORT w Polanicy Zdroju — dyplom oraz nagroda pieniężna w wysokości 8000 zł.

II miejsce — ORT w Zakopanem — dyplom oraz 6000 zł.

III miejsce — ORT we Wrocławiu — dyplom oraz 4000 zł.

IV miejsce — ORT w Żnieniu — dyplom oraz 2000 zł.

Dalsze miejsca zajęły ORT-y w Gdańsku, Malborku i Kielcach.

Akcja współzawodnictwa pomiędzy ORT-ami zyskuje na popularności. W roku 1965 zgłosiło się do niej 47 biur ORT.

Sprostowanie

W numerze grudniowym (71) Biuletynu Informacyjnego wkraśli się błąd, który niniejszym prostujemy. Nazwisko kol. Zbigniewa Kreska z Krakowa znajdujące się w wykazie działaczy PTTK oznaczonych Złotą Odznaką PTTK zostało przekreślone, za co przepraszamy.

Biuletyn Informacyjny ZG PTTK — redaguje Kolegium
Wydawca: Dział Propagandy i Wydawnictw
Zarządu Gł. PTTK

Adres redakcji: Warszawa, ul. Senatorska 11 tel. 26-35-74

Wydaje: Agencja Wydawnicza „Ruch”

Nakład: 5000 egz.

Zakł. Graf. „Ruch” W-wa, zam. 297-64 E-45.